

OSNOVNA ŠKOLA JURJA HABDELIĆA, VELIKA GORICA

MEĐU RIJETKIM ŠKOLAMA KOJE UČENICIMA NUDE ŠVEDSKI STOL

////// PIŠE Marijan Šimeg

VRATA MOJEG UREDA, UREDA ČLANOVA STRUČNO-RAZVOJNE SLUŽBE, ZBORNICE DOISTA SU UVIJEK OTVORENA I TO JE PORUKA SVIMA: DOĐITE, JER NEMA TOG PROBLEMA KOJI NE MOŽEMO RIJEŠITI, RAZGOVARATI, ZAJEDNIČKI PRONAĆI RJEŠENJE. NEKADA JE DOVOLJNO SAMO POSLUŠATI UČENIKA ILI NJEGOVA RODITELJA, KOLEGICU IZ ZBORNICE. VAŽNO MI JE DA SVI BUDU ZADOVOLJNI, JER SAMO ZADOVOLJNI DJELATNICI IMAJU MOTIVACIJU ZA KVALITETAN RAD

RAVNATELJICA ŠTEFICA MATIĆ

Prošle godine zaokružilo se točno pola stoljeća otkako je velikogorička Osnovna škola Jurja Habdelića postala samostalna odgojno-obrazovna ustanova. Istina, zgrada škole sagrađena je 1969. godine, u doba kad je Neil Armstrong zakoračio na Mjesec, ali se u njoj održavala nastava samo za više razrede, dok su niži razredi bili u susjednoj školi odnosno današnjoj Osnovnoj školi Eugena Kvaternika. Škola se osamostalila 1975. pod nazivom Osnovna škola 10. lipnja, a tek je 1994. nazvana po Jurju Habdeliću, isusovcu, teologu i književniku koji je rođen 1609. godine u Starom Čiču u bogatoj plemenitaškoj obitelji i koji je pohađao Isusovačku gimnaziju u Zagrebu, završio novicijat u Leobenu, zatim studirao filozofiju u Grazu, teologiju u Trnavi, a ubrzo nakon toga obranio i doktorat iz filozofije te 1649. postao rektorom Isusovačkog kolegija u Varaždinu. Radio je kao gimnazijski profesor u Rijeci, Varaždinu i Zagrebu. Kao književnik Habdelić se javlja 1662. godine kajkavskom knjigom propovjedi *Zrcalo Marijansko*, a 1670. objavljuje *Dictionar*, prvi kajkavsko-latinski rječnik, nastao kao priručnik za učenike.

DOBRI U MATEMATICI

Ravnateljica Štefica Matić kaže kako se škola u svom životu i radu naslanja na tradiciju koju je utemeljio Juraj Habdelić pa se u mnogim aktivnostima i programima njeguje kajkavska riječ.

– Istodobno nastojimo biti svestrani i pristupiti svakom učeniku, osluškivati afinitete i potrebe svakog učenika pa stoga imamo i puno izvannastavnih aktivnosti, učenicima omogućavamo da sudjeluju u brojnim

natjecanjima. Posebno smo ponosni na postignuća iz matematike na svim razinama od školske do državne, sudjelujemo i u Matematičkom klokanu, Matematičkom četvercu, natjecanju timova škola s područja Zagrebačke županije na kojemu smo ove godine osvojili drugo mjesto. Naravno, naši učenici sudjeluju i u svim drugim predmetnim natjecanjima, a svake smo godine domaćini županijskog natjecanja Sigurno u prometu.

Ove će godine naši učenici koji uče njemački jezik prvi puta u Goethe institutu polagati ispit kako bi stekli potrebne certifikate, a ponosni smo i na izvanučioničku nastavu u Austriji upravo za učenike koji uče njemački jezik. Njemački je dugo bio prvi strani jezik, ali je 2007. postao izborni predmet za koji se odluči puno učenika. A mi i dalje radimo na promidžbi njemačkog jezika putem filmskih večeri i terenske nastave – ponosno ističe ravnateljica Matić te napominje da je škola prije dvadesetak godina imala više od 900 učenika, a trenutačno ih je 635 i radi se u dvije smjene. Škola je u centru grada gdje nema novog naseljavanja i to se osjeća u padu broja učenika. U najboljim danima škola je imala i 1800 učenika, radilo se u tri smjene. Puno je učenika putnika iz okolice Velike Gorice i iz područnih škola u Šiljakovini i Velikoj Buni i za sve njih organiziran je školski prijevoz koji financira osnivač odnosno Velika Gorica.

BOGAT IZBOR

– Ove smo godine uveli švedski stol za doručak, jer smo procijenili da je to bolje budući da mnogi učenici ne jedu ono što je u standardnoj ponudi u tjednom rasporedu prehrane, a ovako imaju doista bogat izbor

OSOBNNA KARTA ŠKOLE

Broj učenika: **637**
 Broj razrednih odjela: **34 (od toga su tri kombinirana razredna odjela)**
 Broj djelatnika: **89**
 Poznate osobe, bivši učenici škole: **Tatjana Matejaš Cameron (pjevačica), Krešimir Starčević (pijanist)**
 Broj mentora: **3**
 Broj savjetnika: **1 izvrсни savjetnik**
 Školska kuhinja: **da**

Sportska dvorana: **da**
 Broj smjena: **dvije**
 Ponos škole: **na Habledićevoj tradiciji hrabro koračamo u budućnost**
 Moto, ideja vodilja škole: **Zajedništvom i suradnjom promičemo jednakost, toleranciju i društvene vrijednosti kako bi naša škola bila sretno mjesto za svakog učenika i djelatnika**

namirnica i jela i nema toliko bacanja hrane. Osim toga, učimo ih kako da se ponašaju u blagovaonici, kako da pričekaju svoj red da uzmu hranu, a zbog skućenog prostora u blagovaonici uveli smo u svakoj smjeni tri 15-minutna odmora kako bi svi mogli na miru pojesti svoj obrok. Jutarnja smjena ima švedski stol, a poslijepodnevna čak četiri dana u tjednu kuhane obroke, dok učenici u produženom boravku imaju osigurana tri obroka dnevno – kaže ravnateljica Matić.

Učiteljica razredne nastave Nada Vidaković kaže kako su petnaestak godina do pojave korone u školi radili s darovitim učenicima. Identifikacija je provedena u trećem razredu, a radile su to dvije učiteljice i školska psihologinja.

– Od ove godine imamo tim od deset učitelja i stručnih suradnica i krenut ćemo s identifikacijom darovitih te smišljati što i kako raditi s tim učenicima, jer je rad s njima vrlo zahtjevan, budući da su intelektualno vrlo napredni, a emocionalno i dalje nezreli. Veselimo se jer ćemo puno toga odraditi izvan razreda i izvan škole kako bi ti učenici upoznali svijet oko sebe, iskusili nešto novo i mnogima nedostupno. Naravno, za to treba imati i vremena i ljude koji imaju entuzijazma, a mi smo učitelji uvijek entuzijasti – kaže Nada Vidaković, a učiteljica kemije i biologije Romana Špehar Krstić dodaje kako su prije dvije godine na tragu ideje o radu s darovitim počeli u školi provoditi STEM radionice.

– Jednom tjedno kolegica iz fizike i ja imamo radionice s učenicima šestih razreda kako bismo im dali više i drukčije u području koje imaju u školskim predmetima. Učenici rado dolaze, zanimljivo im je jer im se ta kombinacija prirodoslovnih predmeta predstavi u nekom drukčijem svjetlu, na drukčiji način. Sretna je okolnost što je škola dobro opremljena, jer pribora, kemikalija ili potrepština neophodnih za rad s učenicima nikad nema problema – kaže Romana Špehar Krstić.

KAJKAVSKI IZRIČAJ

Ksenija Lažeta profesorica je hrvatskog jezika i književnosti i voditeljica literarne skupine u kojoj se njeguje jezik i kajkavski izričaj te baština ovoga kraja.

– Taj kajkavski predznak nosi i naša dramska skupina koja se zove *Jurekova družina*, a na mrežnim stranicama škole imamo *Jurekove vijesti*. Prije više od 30 godina u školi se obilježavanje crkvenoga blagdana Dana kruha spojilo sa Svjetskim danom hrane u *Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje*, a to znači ukrašavanje škole jesenskim plodovima, starinskim stolnjacima na kojima su razne

vrste sjemenki i brašna, a kasnije će biti i najljepše košare s kolačima i pecivima. Mnogo je učenika u narodnim nošnjama i priredba je tako pravo mjesto za kajkavski izričaj.

Kad smo 2009. godine obilježavali 400. obljetnicu rođenja Jurja Habledića, naši su učenici kajkavci aktualizirali njegove kajkavske propovjedi iz djela *Prvi oca našega Adama greh*. Literati su punili, a pune i danas stranice časopisa *Žir* različitim radovima, a posebno rubriku *Dragi naš kaj*. Odnos prema jeziku i svim njegovim idiomima njeguje se i projektom *Dani hrvatskoga jezika*. Odvijaju se razne aktivnosti kojima se promišlja o jeziku, standardnom kao i našim narječjima koja postaju zaštićena nematerijalna baština Europe.

Literati stvaralaštvo povezuju i s jezičnim gradivom pa pišu pjesme sa zamjenicama, aoristno-imperfektne pjesme, sudjeluju na natječajima znanstvene fantastike za mlade ili pak pišu drugačije *Božićne reklame i reklame za bolji život*. Zapažena postignuća literati ostvaruju kajkavskim literarnim radovima s kojima sudjeluju na natječajima *Poj riči materinske* u Primoštenu, *Smotra kajkavskog pjesništva Kaj je naša duša i naša popieška* u sklopu festivala *Ivan Kukuljević Sakcinski* u Varaždinskim Toplicama te već treću godinu na *Zboru malih pjesnika* u Zlataru u sklopu manifestacije *Dani kajkavske riječi*. Upravo je na toj manifestaciji naša učenica Anamarija Matković zasjala, a njezina pjesma *Kajkavka sem* izabrana je između 266 pjesama iz 51 škole za zbornik i izvedbu na manifestaciji.

Više od dva desetljeća provodimo dobrotvorne akcije čiji su nositelji vjeroučitelji i razrednici, a veliki doprinos daju i roditelji naših učenika. Spomenut ću *Solidarnost na djelu* čiji je organizator Hrvatski Crveni križ, a svake godine dvoje učenika naše škole besplatno je ljevalo. Pod istim su pokroviteljstvom organizirani tečajevi prve pomoći, a u okviru akcije *Za 1000 radosti*, koju organizira Hrvatski Caritas, prikupljaju se sredstva za potrebite građane u Hrvatskoj, dok dio ostaje i za obitelji učenika naše škole. Konačno, *Košara dobrote* novi je međuškolski projekt na razini grada Velike Gorice, a pod pokroviteljstvom Caritasa Velike Gorice u kojoj su učenici skupljali namirnice za sugrađane slabijeg imovinskog statusa – opisuje učiteljica Ksenija Lažeta.

ČITAONICA I IGRAONICA

Knjižničarka Goranka Braim Vlahović kaže kako su u knjižnici organizirali nekoliko akcija pod nazivom *Daruj knjigu ili slikovnicu* skupljajući knjige za područne škole, ali i za razrede koji su u produženom boravku. Organizirali su posebnu akciju te prikupili oko 600 knjiga te ih darovali Dječjem odjelu KBC-a Rebro na kojemu se liječio njihov teško oboljeli učenik.

– Knjižnicu svako malo sređujemo, opremamo i imamo više od osam tisuća knjiga. Nabavu uvijek planiram u dogovoru s učiteljicama razredne nastave i s aktivom učitelja hrvatskog jezika, jer oni najbolje znaju što im treba, a ja radim raspored čitanja pojedinih lektirnih naslova tako da svi razredi dođu na red i da se ne stvara kaos.

Učenici, pogotovo razredna nastava rado dolaze u knjižnicu, posuđuju knjige, čitaju, a u posljednje vrijeme ih okupira slaganje legokocki. Tako razvijaju ne samo naviku odlaska u knjižnicu nego i čitalačke navike, što je vrlo pohvalno u vremenu svih digitalija koje nas okružuju. A kako smo prije dosta godina zabranili donošenje mobitela u školu, među učenicima je popularan i šah pa u knjižnici imamo svojevrsnu igraonicu, a ne samo čitaonicu – kaže Goranka Braim Vlahović.

Socijalna pedagoginja Justina Vukmanić kaže kako se godinama bore protiv mobitela pa i na način da mobitel oduzmu učeniku i onda po uređaj mora doći roditelj.

– Sitnih problema uvijek je bilo i bit će ih. U školi imamo školski preventivni program

Posjet Obiteljskom domu Pleso

Vukovaru u spomen

Božićna radionica u Muzeju Turopolja

Učitelj TZK Robert Pocrnić i njegovi Mladi planinari na usponu na Ključić brdo

i svi su učitelji razredne nastave educirani da razvijaju socioemocionalne vještine kod učenika. U radionicama s učenicima svih razreda radimo na prevenciji svih vrsta ovisnosti, pa i ovih najmodernijih digitalnih. I na tome radimo i s njihovim roditeljima. Nažalost, na tematske roditeljske sastanke u posljednje vrijeme odaziva nam se sve manje roditelja. Nas to ne obeshrabruje pa ciljano kontaktiramo roditelje i pozovemo ih u školu. S druge strane, sve je više roditelja koji nas zovu i žele doći razgovarati o problemima koje sami ne znaju riješiti. Jako dobro surađujemo i s Centrom za djecu, mlade i obitelj u Velikoj Gorici kamo katkad upućujemo i naše učenike da se uključe u grupni ili individualni rad sa stručnjacima. Od 635 učenika imamo njih 73 s promijenjenim oblikom školovanja i najveći je broj učenika s jezičnim teškoćama, a ostali su s hiperaktivnošću, emocionalnim teškoćama i poremećajima iz spektra autizma. Svi su u inkluziji u redovitoj nastavi. Od prvog do osmog razreda tako imamo angažirano i četrnaest pomoćnika u nastavi – opisuje Justina Vukmanić.

UVIJEK PRED IZAZOVIMA

Učiteljica mentorica razredne nastave Sandrica Pišković Gojak vodi četvrti razred i kaže:

– U ovoj sam školi bila učenica, tu sam se vratila kao učiteljica i radim već trideset godina. To je moj drugi dom. Ulaskom u učionicu osjećam veliku odgovornost, kako ih pripremiti za život, kako im dati vjeru u sebe, pomoći im u oblikovanju vlastite osobnosti. Cilj mi je poticati ih na otkrivanje novog, istraživanje, na empatiju i toleranciju koji nam svima toliko nedostaju. Aktivno sudjelujemo u brojnim natjecajima u povodu Tjedna kajkavske kulture ili Hrvatskih velikana, sudjelujemo na Lidranu i različitim projektima, matematičkom natjecanju Klokan bez granica u kojemu su moji učenici godinama među deset posto najuspješnijih. Spremamo se i za nacionalne ispite i to shvaćamo kao malu maturu i učenici su dosta motivirani iako ne dobivaju ocjenu. Uključeni smo u međuškolske projekte kao što je Dan moga grada, S Andersenom kroz školsku godinu, Pogled u kalendar, Svaki dan nešto novo. Promoviramo i zalažemo se za očuvanje kulturne baštine Turopolja i okolice istraživanjem u okviru školskog projekta Život Turopoljaca u prošlosti. Brinemo se o očuvanju kajkavskog narječja, pišemo pjesme na zavičajnom govoru, a u drugom polugodištu planiramo napraviti radionice pod nazivom *Mala škola turopoljskog dijalekta* koje će voditi Josipa Brigljević. Surađujemo s lokalnom zajednicom, Pučkim otvorenim učilištem, galerijom Trumbetaš, Gradskom knjižnicom u kojoj imamo čitanje priča i radionice, izložbe likovnih radova. Surađujemo s Crvenim križem, lokalnim radijom, vatrogasnim društvom i mnogima drugima.

Učenici su redovito sudionici likovnih natječaja s temama Dječji portret i auto-portret, Djeca među oblacima. Sudjelujemo na obilježavanju dana grada Velike Gorice likovnim radovima, a naše učenice uspješno vode dječju radijsku emisiju Zvonjalka koja se emitira na lokalnom radiju. Redoviti smo i na smotri Lidrano, a učenici se bave i rukometom, odbojkom, džudom, vaterpolom.

Veseli nas skorašnji odlazak u školu u prirodi gdje će se učenici još više upoznati s iskustvenim učenjem, međusobno se povezati. Sva znanja koja su stekli, temelje koje su izgradili ponijet će u više razrede, a ja ću najesen dobiti prvašice i tako će se jedan krug zatvoriti, a otvoriti novi četverogodišnji ciklus u kojemu moramo biti spremni na nove izazove – ističe ponosna učiteljica Sandrica Pišković Gojak te napominje da je suradnja roditelja iznimno dobra i uvijek dobrodošla.

UČENJE ZA ŽIVOT

Učiteljica razredne nastave Karmen Zadravec s ponosom govori o svojim trećašima koji su

tijekom prvog polugodišta pokazali kako se znanjem, igrom i empatijom gradi bolji svijet.

– Naš je put započeo sportskim duhom na Hrvatskom olimpijskom danu, nakon čega smo krenuli na brojne terenske nastave. U park-šumi Maksimir tražili smo blago i učili o prirodi, dok smo na Glavnom kolodvoru u Zagrebu putem kampanje „Vlak je uvijek brži” učili o sigurnosti. Nismo zaobišli ni lokalnu tradiciju – posjetili smo Festival pčelarstva i odali počast herojima u Spomen-parku 153. brigade.

Kulturno smo se uzdizali uz simfonijsku priču „Peća i vuk” te predstavu „Miševi i mačke naglavačke” u KD Vatroslav Lisinski, a naši su se likovni talenti našli i na stranicama časopisa Žir. Sudjelujući na informatičkom natjecanju Dabar pokazali smo da smo podjednako uspješni u umjetnosti i tehnologiji.

Posebno smo ponosni na suradnju sa starijima i nemoćnima. Posjet Obiteljskom domu Pleso u prosincu podsjetio nas je na važnost međugeneracijske solidarnosti. Učenici su prepoznali koliko stariji mogu biti usamljeni i kako im umanjiti usamljenost. To su učinili uz pjesmu, ples, razgovor i ručno izrađene čestitke. Posjet Obiteljskom domu Pleso za njih nije bio samo školski izlet, već životna lekcija.

Ponosna sam što moji učenici ne uče samo činjenice, već razvijaju empatiju i osjećaj odgovornosti. Upravo zato, u drugom polugodištu planiramo dva posebna i humana posjeta: Udruzi „Sigurna kućica” koja se brine o napuštenim životinjama i Udruzi „Sunco-kret plus” koja okuplja osobe s invaliditetom „Suncokret plus”: u zajedničkom druženju i kreativnoj radionici s članovima udruge učenici će iz prve ruke učiti o uvažavanju različitosti, inkluziji i pružanju podrške onima kojima je najpotrebnija – kaže učiteljica Karmen Zadravec.

IZNADPROSJEČNI REZULTATI

Učenici nakon završene osnovne škole upisuju srednje obrazovanje većinom u Velikoj Gorici, a neki odlaze u Zagreb, pa čak i u Glinu, Petrinju, Topusko i Sisak u strukovne programe ako ih ne uspiju upisati u svom gradu. Najuspješnije učenike generacije u lipnju već tradicionalno ugošćuje gradonačelnik i među njima uvijek bude većina učenika iz ove škole.

– Ponosni smo na postignuća učenika na nacionalnim ispitima, jer su iz svih predmeta iznad nacionalnog prosjeka, a iz fizike naši su učenici za 10 postotnih poena bolji u odnosu na vršnjake iz škola kojima je Grad osnivač – ističe ravnateljica Matić te napominje da uz sva pozitivna postignuća uvijek u školskom životu ima i sitnih problema.

– Problema je bilo i uvijek će ih biti, ali u kolektivu kakav imamo sve se uvijek rješava na najbolji mogući način. Komunikacija je jako važna u našem poslu i mislim da smo upravo u tome jako dobri. Naša vrata, vrata mojeg ureda, ureda članova stručno-razvojne službe, zbornice doista su uvijek otvorena i to je poruka svima: dođite, jer nema tog problema koji ne možemo riješiti, razgovarati, zajednički pronaći rješenje. Nekada je dovoljno samo poslušati učenika ili njegova roditelja, kolegicu iz zbornice. Važno mi je da svi budu zadovoljni, jer samo zadovoljni djelatnici imaju motivaciju za kvalitetan rad.

Moram spomenuti da smo krenuli u projekt energetske obnove škole koji bi nam trebao osigurati bolje uvjete rada, a dobit ćemo i zeleni krov, solarnu elektranu. Škola je doista dobro opremljena, a meni kao ravnateljici velika je želja da osnujemo učeničku zadrugu putem koje bismo učenicima ponudili različite aktivnosti koje za sada nemamo. Škola do sada nije bila u Erasmus+ projektima pa mi je želja da se i tu uključimo, aktiviramo i da učiteljima i učenicima i putem tih projekata pružimo nova iskustva, učenja, širenje vidika, putovanja, nova znanja i vještine – zaključuje ravnateljica Štefica Matić.

Istraživanje u školskoj knjižnici

Šah

Radionica optičke iluzije u GK Velika Gorica